

DE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE BRUSSEL VAN 22 APRIL 2013

IN ZAKE VAN:

DE PROCUREUR DES KONINGS, in naam van zijn ambt en van

1. A. Mohamed, wonende te 7330 Saint-Ghislain, (...), vertegenwoordigd door Mr. M. Charlotte en Mr. M. Christophe, advocaten; (z.c.)
2. S. Nordine, wonende te 1070 Brussel, (...), vertegenwoordigd door Mr. de B. Dimitri, advocaat; (z.c.)
3. CENTRUM VOOR GELIJKHEID VAN KANSEN EN VOOR RACISMEBESTRIJDING, Koningsstraat 138, 1000 Brussel, vertegenwoordigd door Mr. D. Dirk, advocaat; (z.c.)

burgerlijke partijen

TEGEN:

- C. Marc E., hoofdinspecteur politie, geboren te Edingen op (...), wonende te 1570 Galmaarden, (...), die verscheen, bijgestaan door Mr. F. Pieter loco Mr. V. Pol, advocaat;

Beklaagd van,
in het gerechtelijk arrondissement Brussel,
tussen 15 augustus 2009 en 11 september 2009,

A. op 10 september 2009,
als openbaar officier of ambtenaar, bestuurder, agent of aangestelde van de Regering of van de politie, uitvoerder van rechterlijke bevelen of van vonnissen, hoofdbevelhebber of ondergeschikt bevelhebber van de openbare macht, te weten als politieambtenaar, in de uitoefening of ter gelegenheid van de uitoefening van zijn

bediening, zonder wettige reden tegen personen geweld te hebben gebruikt of doen gebruiken,

met name tegen Mohamed A.,

met de omstandigheid dat de gewelddaden een ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid ten gevolge hebben gehad,

en met de omstandigheid dat één van de drijfveren van het misdrijf bestond in de haat tegen, het misprijzen van of de vijandigheid tegen een persoon wegens diens zogenaamd ras, zijn huidskleur, zijn afkomst, zijn nationale of etnische afstamming, zijn nationaliteit, zijn geslacht, zijn seksuele geaardheid, zijn burgerlijke staat, zijn geboorte, zijn leeftijd, zijn fortuin, zijn geloof of levensbeschouwing, zijn huidige of toekomstige gezondheidstoestand, een handicap, zijn taal, zijn politieke overtuiging, een fysieke of genetische eigenschap of zijn sociale afkomst;
(BR.43.1N.102527/09)

B. op 16 augustus 2009,

als openbaar officier of ambtenaar, bestuurder, agent of aangestelde van de Regering of van de politie, uitvoerder van rechterlijke bevelen of van vonnissen, hoofdbevelhebber of ondergeschikt bevelhebber van de openbare macht, te weten als politieambtenaar, in de uitoefening of ter gelegenheid van de uitoefening van zijn bediening, zonder wettige reden tegen personen geweld te hebben gebruikt of doen gebruiken,

met name tegen Nordine S.,

met de omstandigheid dat één van de drijfveren van het misdrijf bestond in de haat tegen, het misprijzen van of de vijandigheid tegen een persoon wegens diens zogenaamd ras, zijn huidskleur, zijn afkomst, zijn nationale of etnische afstamming, zijn nationaliteit, zijn geslacht, zijn seksuele geaardheid, zijn burgerlijke staat, zijn geboorte, zijn leeftijd, zijn fortuin, zijn geloof of levensbeschouwing, zijn huidige of toekomstige gezondheidstoestand, een handicap, zijn taal, zijn politieke overtuiging, een fysieke of genetische eigenschap of zijn sociale afkomst;
(BR.56.IN.101319/10)

Gezien de stukken van de vervolging.

Gehoord de eisen en middelen van de burgerlijke partijen.

Gehoord de uitleg en middelen van beklaagde.

Gehoord Mr. D. P., substituut-procureur des Konings, in zijn samenvatting en conclusies.

Gehoord het antwoord van beklaagde.

Gezien de conclusies neergelegd voor de burgerlijke partijen sub. 1 en sub. 3 op 25 maart 2013.

***

I. Algemene situering:

Beklaagde Marc C. is hoofdinspecteur bij de lokale politie. Hij wordt ervan verdacht in 2009 bij twee gelegenheden geweld te hebben gebruikt, waarbij racisme telkens één van de drijfveren was.

Tenlastelegging A betreft een incident met een collega, inspecteur Mohamed A., op 10 september 2009. Tenlastelegging B betreft dan de behandeling van een arrestant op 16 augustus 2009, de heer Nordine S..

II. Tenlastelegging A, feiten en verklaringen:

Op 10 september 2009 wordt de Algemene Inspectie gecontacteerd door Mohamed A., die problemen aanklaagt met H. C. van de PZ, m.b.t. het niet acteren van een klacht en het niet opvolgen van een beslissing van het parket. Op 15 september 2009 wordt hij gehoord.

Hij heeft het over moeilijkheden die hij had in Anderlecht met de genaamde Sacha G., nadat diens vriendin Irène Y. klacht had neergelegd voor intra familiaal geweld. Op 10 september 2009 rond 12.05 uur schold G. de politiemann uit, waarop deze laatste een patrouille' in versterking vroeg, en ook C. contacteerde. G. nam de vlucht naar binnen, A. wachtte op straat. Hij kreeg versterking van C., V., L. en P.. Intussen kreeg G. ook versterking, van niemand minder dan Y. die op straat kabaal kwam maken tegen de politiemannen. Uiteindelijk kunnen G. (geboeid) en Y. worden meegenomen.

Klager zet dan uiteen hoe de verdere afhandeling ontaardt in een pingpongspel, omdat blijkbaar niemand zin heeft om te akteren. Op een bepaald moment contacteert A. het parket, waar substituut de T. de M. hem zegt dat G. ter beschikking moet worden gesteld en Y. moet worden vrijgelaten.

De spanning tussen C. en A. loopt hoog op wanneer beklaagde om 14.45 uur na zijn middagmaal eindelijk terugkeert op het commissariaat. Beklaagde verwijt A. dat hij "achter zijn rug" het parket heeft gecontacteerd. Hij laat G. en Y. vrij zonder hen te hebben gehoord, en jaagt A. zijn bureel uit. Deze laatste contacteert opnieuw de T. de M., en de Algemene Inspectie. De ruzie blijft echter escaleren, en A. besluit een rapport op te stellen voor de corpschef. Beklaagde wilde dat rapport zien; en wilde dat A. het uitprintte, wat deze laatste weigerde. Beklaagde heeft hem dan een vuistslag op de kaak toegediend met de rechtervuist. Daarop zegde hij "qu'est-ce qu'il y a bougnoule", en sloeg A. opnieuw, nu op de slaap. Dan trachtte hij A. vast te grijpen, maar deze trok zich los, waarna beklaagde op de grond terecht kwam. Klager benadrukt dat hij beklaagde niet heeft aangeraakt, hij heeft er zich toe beperkt achteruit te stappen en zichzelf te beschermen.

Klager stelt dat L. en V. van de feiten getuige moeten zijn geweest, maar hij vertrouwt ze niet omdat ze Nederlandstalig zijn.

Met betrekking tot de twee vuistslagen stelt klager telkens dat C. geen volle kracht kon gebruiken omdat ze zo dicht bij elkaar stonden.

***

Na de klacht worden een hele reeks mensen gehoord; over de beweerde slagen zelf bekomt men echter nauwelijks informatie.

Beklaagde C. betwist met klem te hebben geslagen. Volgens hem was inspecteur A. absoluut niet correct ten aanzien van Y. en G., en wilde hij de zaken naar zijn hand zetten (o.m. door een vrijheidsberoving zonder dat een officier dat had bevestigd). Hij heeft A. niet geslagen, maar heeft zelf het evenwicht verloren wanneer A. hem bij de pols greep. A. heeft volgens beklagde een vaste verdedigingsstrategie, nl. racisme te insinueren tegenover Nederlandstaligen.

Bij het dossier is een lang verslag (10 blz.) van 11 september 2009 van de hand van beklagde gevoegd, waarin hij zeer gedetailleerd ingaat op alle gebeurtenissen van 10 september 2009. Hierin stelt hij dat er bij het klavier van de PC van A. wel degelijk een schermutseling is geweest, waarbij deze laatste de hand van beklagde meermaals heeft weggeslagen van het klavier, en zijn pols heeft vastgegrepen. Beklaagde geeft ook een verklaring voor de schram die A. in de hals vertoont.

Een onrechtstreekse getuige lijkt commissaris Mylène L. te zijn geweest. Zij heeft de schermutseling niet gezien, maar had A. aan de lijn wanneer deze riep: "Mylène, il me frappe, il me frappe". In haar verklaring was ze aan het telefoneren met A..

Nochtans zou het telefoongesprek met L. hebben plaatsgevonden voor de beweerde feiten, en zou L. enkel hebben kunnen horen dat A. verbaal werd aangevallen (verhoor A. 15 september 2009).

In het hiervoor vermelde verslag van C. zou deze laatste na het incident aan de PC van A., zelf L. hebben opgebeld, waarbij A. in het kantoor kwam gestormd, roepend "Mylène viens m'aider. Marc ma frappé. Viens vite"

L. stelt dat ze afzonderlijk met C. heeft gesproken. Deze zegde haar dat A. een verslag opstelde, dat hij vroeg om een kopie te printen, wat A. weigerde. C. trachtte dan om zelf een exemplaar te printen, waarbij hij boven het bureau van A. leunde. Deze heeft hem met de hand teruggeduwd. C. drong aan en is uitgegleden en zou onvrijwillig A. hebben gekrabt.

A. daarentegen heeft haar gezegd dat C. hem vrijwillig had willen slaan.

***

De collega's van de twee betrokkenen lijken omzeggens in twee kampen opgesplitst te zijn: zo zijn er mensen die beklagde echt uitspuwen, terwijl anderen geen enkel probleem met hem hebben. Ook over klager zijn de meningen nogal uitgesproken, en

evenmin allesbehalve onverdeeld positief. Omdat persoonlijke appreciaties voor de beoordeling van de tenlasteleggingen evenwel van minder belang zijn, hoeft daarop niet te diep te worden ingegaan.

De rechtstreekse aanleiding voor het meningsverschil, meer bepaald de gang van zaken bij de arrestatie van G. en Y. kan wel van belang zijn. Daarom lijkt iedereen het erover eens dat A. zwaar over de schreef ging. Zonder hier alle verklaringen te gaan ophoeden, mag toch worden gewezen op de uitleg van inspecteur Olivier C. (een Franstalige, dus zeker geen onbetrouwbare Vlaming) die bijzonder scherp is: A. heeft op geen enkel moment een gedrag gehad, een professioneel politieman waardig. C. meent dat A. hem trachtte te provoceren en is er zeker van dat A. wilde dat hij hem zou slaan. Hij is niet in de val getrapt.

***

Op 6 april 2010 stuurt Mohamed A. een mail naar de Algemene Inspectie, waarin hij uiteenzet dat hij een telefoontje had gehad van zijn collega V., die hem had gezegd dat hij in zijn verklaringen niet de waarheid had gezegd. Deze V. had voordien een verklaring afgelegd die erop neerkwam dat er wel duw- en trekwerk was geweest tussen C. en A., maar dat er zeker geen slagen waren gevallen.

Philippe V. wordt na de mail van A. opnieuw verhoord. Nu zegt hij dat hij de eerste maal de waarheid niet kon zeggen, omdat hij in "een moeilijke situatie" zat. Hij stelt dat alle verhoren afgelegd bij de DIT (dus al wat hiervoor staat) gemanipuleerd zijn doordat C. druk heeft uitgeoefend op de verhoorden. Er werd vooraf afgesproken wat er moest worden gezegd, er is daarover zelf een kleine bijeenkomst geweest op initiatief van C..

De waarheid is dat C. aan A. vroeg om een verslag af te printen, wat A. weigerde. C. heeft dan zijn handen op het klavier gezet om het zelf af te printen, A. heeft hem bij de pols gegrepen en zijn hand weggeduwd. C. deed een tweede poging, A. duwde weer zijn hand weg. Op dat moment gaf C. een vuistslag in het aangezicht van A., onder zijn linker oog. V. vermoedt dat A. zich dan een beetje achteruit heeft kunnen trekken wat vermoedelijk de wonde in zijn nek verklaart. C. verloor dan het evenwicht en viel op het bureau.

V. heeft C. nog gevraagd waarom hij de vuistslag heeft gegeven. Hij antwoordde "ik zag het gezicht van een bougnoul voor mij".

Men verhoort ook beklagde opnieuw. Deze stelt dat hij nooit enige druk heeft uitgeoefend op de collega's, en stelt de vraag wat V. bezielt om gedurende zeven maanden te wachten (maar geeft zelf het antwoord: "zijn geweten moet geknaagd hebben"). Hij blijft erbij dat hij A. nooit heeft geslagen, en ook de uitlating over "het gezicht van een bougnoul" is onwaar.

III. Tenlastelegging B, feiten en verklaringen

De nieuwe verklaringen van V. raken ook een tweede zaak uit 2009 op. Het betreft de aanhouding van de genaamde Nordine S. op 16 augustus 2009, waaromtrent deze

laatste zich had beklagd in een brief aan de leden van de politieraad van Anderlecht, die ook op Internet te lezen was.

Op 16 augustus 2009 zijn een aantal mensen, onder wie Nordine S., aanwezig nabij de ingang van de markt van het slachthuis in Anderlecht (de poort met de stieren). Ze sympathiseren klaarblijkelijk met de Palestijnse zaak en delen pamfletten uit, waarin wordt aangeklaagd dat op de markt dadels worden verkocht die afkomstig zijn uit de bezette gebieden.

Beklaagde maande de groep aan om uiteen te gaan, waarop S. hem vroeg met welk recht hij dat deed. Hierop werd S. aangehouden.

Nordine S. verklaart op 12 oktober 2011 dat hij aanvankelijk op enige afstand stond, maar naderbij kwam wanneer drie politiemensen o.m. zijn echtgenote aanspraken. Eén van de politiemensen (C.) richtte direct het woord tot hem met de mededeling dat de manifestatie verboden was. Hij vroeg dan om de identiteitskaart van S., dewelke deze overhandigde. C. heeft hem dan geboeid op de rug, en hield hem in een pijnlijke positie terwijl hij hem tot aan de politiewagen geleide. Daar heeft hij hem met het hoofd tegen het dak van de wagen geduwd. Tijdens de overbrenging vroeg S. waarom dat nu allemaal nodig was, en hij kreeg echter slechts scheldwoorden ten antwoord.

In het bureau duwde beklagde hem twee keer tegen de deurstijlen. Voorts schold beklagde hem uit voor overvaller "zoals de anderen", en vroeg hij hem of hij ook zinnens was een bommengordel om te doen. De andere agenten reageerden niet, ook niet wanneer S. het hen vroeg. Beklaagde lichtte hem toe dat, wat de vrouwelijke collega betrof, vrouwen hun bek (leur gueule) maar te houden hebben.

Beklaagde heeft hem, zonder hem te verhoren, naar de cellen gebracht.

***

Uit nazicht verricht in het register van de aangehouden personen blijkt dat S. werd aangebracht door beklagde en door Philippe V.

***

Met betrekking tot de zaak S. verklaart V. dat de inhoud van de mail die deze richtte aan de burgemeester van Anderlecht correct is.

C. heeft Nordine S. tegen de deurstijl geduwd en gezegd dat hij een terrorist is die terug naar zijn land moest gaan om daar te ontploffen en nog allerlei andere racistische uitlatingen. Nordine is volgens V. zeker geen heilige, maar zijn brief (die V. ten behoeve van de algemene inspectie nog even van het internet plukt — gevoegd in bijlage bij het PV) klopt wel degelijk.

Op een bepaald moment heeft Nordine zich naar H. D. R. gericht, met de vraag of ze het normaal vond wat er gebeurde. C. antwoordde dat vrouwen hier niets te zeggen hebben ("ici les femmes n'ont rien à dire").

Ook in de zaak S. werd V. door C. onder druk gezet. Nu wordt hij echter als een stuk vuil behandeld, en is hij het beu.

***

Beklaagde stelt dat hij wel degelijk een bevel van de burgemeester op zak had. Wanneer hij vroeg wie de verantwoordelijke was, bleek dat S. te zijn. Omdat de man van geen wijken wilde weten, hield beklagde hem administratief aan. De overbrenging gebeurde zonder enig probleem, door hem en V.

Beklaagde is formeel dat er niets is gebeurd, en wijst erop dat S. al vanaf zijn vrijlating werd opgewacht door een filmploeg, dat er artikelen over zijn "optreden" verschenen in de lokale kranten...

Over de verklaring van V. zegt hij dat V. liegt en hem bekladt "omdat hij op de kar wil springen".

IV. In rechte:

Gelet op de hiervoor samengevatte gegevens van het dossier komt de rechtbank tot het besluit dat beklagde zich wel degelijk schuldig heeft gemaakt aan de hem ten laste gelegde feiten. De kwalificatie die het parket eraan gaf, kan worden bevestigd.

In de twee gevallen was er, op de keper beschouwd, maar één echte getuige, de heer V.. Deze is formeel dat de aantijgingen van de twee klagers met de waarheid overeenstemmen.

Beklaagde betwist de geloofwaardigheid van de tweede verklaring van inspecteur V.

Het is best mogelijk dat V. en beklagde niet langer twee handen op één buik waren. V. zegt inderdaad zelf dat hij het beu is om als een "stuk vuil" te worden behandeld. Het is dus aannemelijk dat het die onenigheid is die V. overstag deed gaan, maar dat hij zo ver zou gaan om zomaar een valse verklaring te gaan afleggen, is helemaal niet aannemelijk.

Met een valse verklaring zou V. immers een aanzienlijk risico nemen. Vrienden zal V. zich hoe dan ook niet hebben gemaakt met zijn nieuwe verklaringen, en daarvan was hij zich zeer zeker bewust.

Om A. een plezier te doen zal V. het zeker niet hebben gedaan: hij heeft inderdaad bijzonder veel kritiek op A., en is zeker zijn vriend niet (dat laatste blijkt trouwens ook uit de verklaringen van A.).

Ook niet onbelangrijk is dat deze twee incidenten niet alleen staan: om te beginnen gaat beklagde al twee keer over de schreef, en worden hem telkens racistische motieven aangewreven. Voorts blijkt uit de verklaringen van een aantal mensen (V. D. E., D., N., V. D. S.) dat de mentaliteit van beklagde ten aanzien van

vreemdelingen, vrouwen, homoseksuelen... bepaald niet getuigt van een grote openheid van geest.

***

De feiten van de betichtingen A en B zijn overeenkomstig artikel 65 Sw. door één enkele straf te beteugelen, nu ze de uitvoering zijn van eenzelfde misdadig opzet.

Sympathiek is geweld nooit, en a fortiori niet door de omstandigheden dat beklagde politiemans is, en daarenboven racistische motieven liet meespelen. Beklaagde moet beseffen dat hij een voorbeeldfunctie heeft. Het plegen van geweld is hoe dan ook uit den boze, maar wanneer zulks bovendien gebeurt met openlijk racisme wordt de schade veel groter.

Niet alleen voor de slachtoffers is dat racisme een bijkomende onaangename omstandigheid, maar ook het hele politiecorps lijdt schade. Feiten zoals deze zijn munitie voor splintergroepen die elke gelegenheid aangrijpen om de politie als racistisch en vooringenomen af te schilderen.

Enige relativering is nochtans nodig: het gaat niet om zwaar geweld, zoals door S.' zelf ruiterlijk wordt toegegeven, en zoals A. onmiddellijk na de feiten ook toegaf (nu lijkt hij er anders over te denken).

Voorts is te wijzen op de omstandigheden, waarbij vooral op 10 september 2009 het voorafgaand gedrag van het slachtoffer ongetwijfeld een rol heeft gespeeld. I.A. was ten aanzien van G. en Y. allesbehalve correct geweest, en zijn houding wordt door alle ondervraagden, van beide taalrollen, unaniem gelaakt. Er mag worden herinnerd aan de verklaring van I. C., die ervan overtuigd is dat A. hem zodanig wilde provoceren dat hij zou slaan.

De slag (versie V. of slagen (versie A.) kwam(en) dus niet uit de lucht vallen, maar waren het hoogtepunt van een escalerende onenigheid over de aanhouding van G. en Y., en van een provocatief gedrag van A..

Bij de straftoemeting is ook daarmee rekening te houden.

De toe te passen strafwet is, overeenkomstig artikel 2 Sw., deze die van kracht was op het ogenblik van de feiten. Het oude artikel 405quater Sw., dat bijzonder bizar geformuleerd was, is bij wet van 14 januari 2013 gewijzigd. Dezelfde feiten blijven strafbaar gesteld, maar de nieuwe straffen zijn zwaarder. De oude strafwet is toe te passen.

Een uitstel van tenuitvoerlegging, zoals hierna bepaald, kan worden toegestaan. Meer bepaald kan worden verwezen naar de goede voorgaanden van betrokkene. Aan alle door art. 8 § 1 van de wet van 29 juni 1964 gestelde voorwaarden is voldaan.

Nu de feiten voor 1 januari 2012 te situeren zijn, dient de geldboete te worden verhoogd met de opdecimen zoals hierna bepaald.

V. Op burgerlijk gebied: de eis van Mohamed A.

De burgerlijke vordering van Mohamed A. is ontvankelijk, en gegrond in de hierna bepaalde mate.

De burgerlijke partij beweert 964 dagen arbeidsongeschikt te zijn geweest, dat is bijna drie jaar... Om die verbijsterende bewering kracht bij te zetten worden drie papiertjes bijgebracht, die uitsluitend het bewijs leveren dat de burgerlijke partij een aantal doctoren flink bij de neus heeft genomen.

Een oorzakelijk verband tussen zulk een arbeidsongeschiktheid en de feiten is manifest onwaar.

De rechtbank baseert haar ongeloof op de volgende gegevens:

- er werden hooguit twee vuistslagen toegediend, slechts één volgens getuige V.,
- die slag of die twee slagen werden niet met volle kracht toegediend, aldus de burgerlijke partij zelf (blz. 5 en 6 van PV 102527/09),
- uit geen enkel stuk blijkt dat er een belangrijk fysiek trauma werd opgelopen, integendeel: het medisch certificaat van de dienst spoedgevallen van 10 september 2010 is bepaald geruststellend,
- de burgerlijke partij is politiemans, weegt op het moment van de feiten meer dan 100 kilogram, en beoefent karate, zwarte gordel.

Een ongeschiktheid gedurende 964 dagen, fysiek of psychisch, kan in de gegeven omstandigheden onmogelijk het gevolg zijn van de feiten A.

Nu de burgerlijke partij duidelijk niet zinnens is om een geloofwaardige vordering voor te leggen, dient te schade ex aequo et bono te worden begroot.

Vier dagen volledige arbeidsongeschiktheid kunnen worden aangenomen (medisch attest spoeddienst Sint-Pieter). De vergoeding bedraagt 4 x 25 €.

De rechtsplegingsvergoeding wordt bepaald op het toegekende bedrag en niet op het gevorderde bedrag, nu laatstgenoemd bedrag volgt uit een klaarblijkelijke overwaarding die de normaal bedachtzame justitiabele niet zou hebben begaan (Cass., 17 november 2010, P°.10.0863.F/3).

VI. Op burgerlijk gebied: de eis van Nordine S.

De burgerlijke vordering van Nordine S. is ontvankelijk, en volledig gegrond.

De rechtsplegingsvergoeding is in de nota van burgerlijke partijstelling evenwel foutief begroot.

VII. Op burgerlijk gebied: de eis van het CENTRUM VOOR GELIJKHEID VAN KANSEN EN VOOR RACISMEBESTRIJDING

De burgerlijke vordering van het CENTRUM VOOR GELIJKHEID VAN KANSEN EN VOOR RACISMEBESTRIJDING is ontvankelijk en integraal gegrond.

***

OM DEZE REDENEN,
DE RECHTBANK,

Gelet op de artikelen:

- 66, 154, 162, 162bis, 185, 189, 190, 194, 195 van het wetboek van strafvordering,
- 2, 25, 38, 40, 44, 45, 65, 257, 266, 392, 399, 405quater (oud en nieuw) van het strafwetboek,
- 1 van de wet van 5 maart 1952, gewijzigd bij wet van 26 juni 2000, bij wet van 7 februari 2003 en bij wet van 28 december 2011,
- 11, 12, 13, 16,31 tot 37,41 van de wet van 15 juni 1935,
- 2, 4 van de wet van 26 juni 2000,
- 8 § 1 van de wet van 29 juni 1964- K.B. van 6 oktober 1994,
- 3 en 4 van de wet van 17 april 1878,
- 1382 van het burgerlijk wetboek,
- 1022 Ger.W., en het K.B. van 26 oktober 2007,

RECHTDOENDE NA TEGENSPRAAK,

Veroordeelt beklaagde C. Marc uit hoofde van de tenlasteleggingen A en B vermengd tot:

- een gevangenisstraf van ACHT MAANDEN,
- een geldboete van TWEEHONDERD EURO,

de geldboete van 200 euro bij toepassing van de wettelijke opdecimen te verhogen tot: $200 \times 5,5 =$ DUIZEND HONDERD EURO, en bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn te vervangen door een vervangende gevangenisstraf van TWEE MAANDEN;

Veroordeelt beklaagde tot betaling van de bijdrage van 25 EURO, gebracht bij toepassing van de wettelijke opdecimen op 150 EURO, overeenkomstig art. 29 van de wet van 1 augustus 1985, gewijzigd door artikel 3 van de programmawet van 24 december 1993 en door de wet van 28 december 2011;

Veroordeelt beklaagde tot betaling van een vergoeding van 50 EURO, na indexatie gebracht op 51,20 EURO, overeenkomstig artikelen 91 lid 2 en 148 van het K.B. van 28 december 1950, zoals gewijzigd bij KB. van 13 november 2012;

Veroordeelt beklaagde tot de kosten van de openbare actie, in totaal bedragende 48,48 EURO;

Zegt dat de tenuitvoerlegging van huidig vonnis zal worden uitgesteld gedurende een termijn van DRIE JAAR, doch uitsluitend voor wat betreft de hoofdgevangenisstraf, onder de voorwaarden van de wet betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie;

Op burgerlijk gebied:

Verklaart de burgerlijke vorderingen ontvankelijk;

Veroordeelt beklaagde C. tot betaling aan de burgerlijke partijen:

A. Mohamed van de som van HONDERD EURO, te vermeerderen met de vergoedende intresten tegen de wettelijke rentevoet vanaf 10 september 2009 tot heden, en met de gerechtelijke intresten tegen de wettelijke rentevoet vanaf heden;

Veroordeelt beklaagde bovendien tot de gebeurlijke kosten en tot de rechtsplegingsvergoeding, bedragende 165 euro;

Wijst de burgerlijke partij Mohamed A. van het anders of meer gevorderde af;

S. Nordine van de som van EEN EURO;

Veroordeelt beklaagde bovendien tot de gebeurlijke kosten en tot de rechtsplegingsvergoeding, bedragende 165 euro;

Wijst de burgerlijke partij S. van het anders of meer gevorderde (m.b.t. de rechtsplegingsvergoeding) af;

CENTRUM VOOR GELIJKHEID VAN KANSEN EN VOOR RACISMEBESTRIJDING van de som van EEN EURO;

Veroordeelt beklaagde bovendien tot de gebeurlijke kosten en tot de rechtsplegingsvergoeding, bedragende 165 euro;

Houdt de burgerlijke belangen ambtshalve aan, bij toepassing van artikel 4 § 2 van de wet van 17 april 1878 (V.T.Sv.);

Vonnis uitgesproken tijdens de openbare terechtzitting waar zetelden :

Mr. M.   ondervoorzitter
Mr. V.   gerechtelijk stagiair, gemachtigd door de heer Procureur-generaal
Mw.M.   Griffier